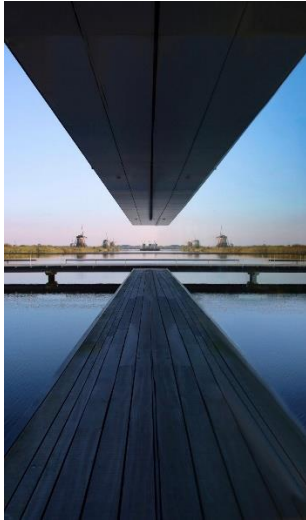

**De jury bestaat deze maand uit onderstaande leden van Transijssel.
Angel Pinxten, Annet Herkert, Cora Sens, Melanie vd Linden en Wim Geerts.**

Gedeelde foto vd maand december Fotograaf Carin van Eck

Strak beeld, deze foto is een eyecatcher. De compositie, de kleuren, het lijnenspel, alles trekt je deze foto in. De vraag komt in me op of de horizon met de molens echt zo was, of later in de foto is geplaatst, want de molens en de horizontale brug lijken gespiegeld. De loopplank daarentegen is wel in zijn geheel zo gefotografeerd. Maar eigenlijk maakt het antwoord me niet uit, het totale plaatje klopt.

Deze foto met zijn 5 punten heeft een uitgeknipte symmetrie. Je ziet in een landschap iets 'straks, iets grafisch'. He, daar kan ik iets mee en je maakt je foto al 'met voorbedachten rade'. Met de mooie en handige tools maak je jouw spiegelbeeld. Maak je jouw nieuwe compositie. De vlakverdeling is tip top in orden. Ook de verdeling in het kleurenpalet is aangenaam. Je verwacht wellicht dat 'de duikplank' ieder moment naar beneden kan vallen, maar de foto heeft ook iets van 'stevigheid', van 'kracht'. Koel en zwijgzaam priemen vormen de diepte in. Het heeft en geeft wel wat.

Een landschapsfoto met een bijzonder perspectief. De spiegeling maakt deze foto vervreemdend. Een typisch Hollands tafereeltje zou je denken, maar kijk eens goed De fotograaf daagt ons uit met zijn zelf gecreëerde landschap Met een enorme dieptewerking richting de molens en het water. Mooie compositie: een origineel beeld.

Ik vind deze foto verrassend. Je neemt de foto in jezelf op en denkt waar kijk ik naar? En dan kijk je nog een keer. Ik zie water en lucht en een dwingend beeldelement aan de onderkant en aan de bovenkant, die houten balken die uit de hoeken van de staande foto komen. Op de horizon gebeurt veel, die balken dwars op het kanaal, een soort reling erboven, dan die molens links en rechts en dan precies in de roos geschoten die drie molens. Dan dringt het besef door. Hier is gemanipuleerd, maar wat en hoe? Het beeld is gemanipuleerd, het is gespiegeld, waardoor je links en rechts een perfecte symmetrie hebt. Daarnaast is het kleurgebruik mooi zacht, een beetje een roze gloed op de horizon.

Het blijft een geheimzinnig beeld, maar met een verontrustende sfeer, wat doen die planken, die dwingende balken boven en onder het beeld, die sturen de blik via deze kijklijn naar die molens op de horizon? Een Hollands plaatje, dat is zeker maar dan wel op een eigenwijze manier in beeld gezet. Deze foto toont een nieuwe werkelijkheid van een door mensen ingerichte omgeving.

Hollander kan het niet, molens aan de Kinderdijk, in prachtig licht aan de rand van de dag. De invalshoek van waaruit en waarmee dit beeld is gemaakt, maakt dat het opvalt. Een sterke perspectief-lijn zorgt ervoor dat je direct over de brug heen kijkt. Je blik ligt brengt je direct bij de molens. Het mooie zachte licht dat rondom de molens valt geeft een schilderachtige sfeer in dat deel van de foto.

Gedeelde foto vd maand december Fotograaf E.J. Hendriksen

Silhouetfoto van windmolens, mensen en een prachtig avondlicht. De mensen staan los en dat geeft een mooi beeld. Zij staan vermoedelijk op een dijk nog voor de grootste molen, want het verschil in grootte tussen de personen en de windmolen is te klein voor de werkelijkheid. Maar het doet recht aan de foto, want op deze manier zijn de proporties van mensen en molens prettig om naar te kijken.

Foto's met tonen in twee- en driekwartsmaat. Twee en drie objecten bepalen de leegte. Het grafische aspect is goed gezien en de opbouw in de compositie is fijn. Onzichtbare diagonale lijnen nemen het oog mee door het beeld. Een minpuntje, het zij vergeven, is de toch wat uitgebeten rechterkant. Vroeger hadden we daar echte filters voor. Digitale filters zeggen dingen te kunnen, maar in die analoge tijd... Een fijn beeld waar je ziet dat de fotograaf snapt hoe beeldopbouw hoort te zijn.

Beeld van een door de mens gemaakt landschap: twee moderne windmolens vragen alle aandacht. Een minimalistisch beeld, dat de nietigheid van de mens weergeeft door het perspectief. De plaatsing van de onderdelen is goed gekozen. Het inkomend licht geeft een mooie gloed. Een futuristisch plaatje.

Een treffend tijdsbeeld in het kader van klimaat verandering. Je ziet maar twee kleuren, het zwart van de voorgrond met de silhouetten van de windmolens en de mensen op de dijk. En het geel in de lucht van een ondergaande zon. Het geen landschapsfoto, want je ziet weinig van het landschap, maar toch is het er een, want de molens zijn deel van dit landschap. De foto is de combinatie van een "natuurlijk" en kunstmatig ingerichte omgeving, De mens geeft de proportie aan in verhouding tot de grootte van de windmolens. Bijzonder is de leegte, de leegte in de lucht, geen wolkje te bekennen, en de zwarte dichtgelopen voorgrond waarin je ook geen details ziet. Het maakt het geheel tot een grafische plaat in de categorie less is more. De fotograaf heeft het beslist stevige tegenlicht creatief gebruikt om te komen tot dit krachtige beeld.

Hoe nietig zijn wij mensen naast de enorme reuzen die wind omzetten in energie. Statig staan de reuzen in het landschap, de wieken opgericht en stil. Mooi vind ik hier het gebruik van perspectief. De 2 molens met elk drie wieken, en de drie mensfiguren geven een mooie herhaling en rust in het beeld.

Fotograaf Fred Bervoets

De lucht lijkt te kolken, dreigend en in beweging. Het pad in het midden van de foto trekt je mee naar het huis. Het pad leidt dan wel naar het huis, maar op zich vind ik dat geen mooi plaatje. Je 'loopt' tegen die betonnen wand aan. Wat er verder te zien is, de kerk en het huis komt er niet goed uit. Ze zijn beiden niet echt goed in het zicht.

Invoerende lijnen nemen je mee naar het veilige plekje van deze bewoning. Je hoort het water van vroeger onstuimig klotsen. De luiken dicht en alles stormvast, onheil dreigt. Of was het onheil voorbij. Kwam de zon toch weer tevoorschijn? Is er niemand verdronken? Als je dat weet op te roepen in jouw fotobeeld is je missie geslaagd. En je punten verdiend binnen gehaald.

Een stormachtig landschap met een duidelijke signatuur van de fotograaf. Dramatische lichten en scherpe details op de voorgrond. De kijker wordt het beeld ingezogen via de weg naar de boerderij, geflankeerd door de bomen en de palen op de dijk. Het licht valt goed op de voorgrond, terwijl het licht in de lucht van de gebouwen silhouetten maakt. Een druk beeld met een evenwichtige compositie.

De Hollandse lichten blijven mij boeien. Dat vindt deze fotograaf vast ook. We kijken een Hollands polderlandschap. De boerderij en kerk op een terp. De dijk als kaarsrechte kijklijn naar de horizon. Welke visie heeft de fotograaf: Toon het Hollandse landschap met de belangrijkste beeldelementen, de dijk, de wolkenlucht en de bebouwing op een terp., de bescherming c.q. strijd tegen het water. Maak het zichtbaar. Je kijkt in de verte ook naar een kanaaltje, dat beton is een bruggetje Ik denk ook dat ik 3 bankjes zie staan aan de waterkant. Moet haast wel een onderdeel van een ommetje of klompen pad zijn, gezien het aangelegde klinkerpaadje. Het kerkje en de boerderij zien er best authentiek en oud uit. Hier wordt al generaties lang geboerd en geleefd. De compositie is goed gekozen, meer lucht dan land, veel lijnen geven veel diepte, een zwartwitomzetting met flink veel contrast, geeft extra dramatiek vooral in de lucht. Je blijft zoeken naar mooie details en toch is er rust in de foto door de rustige voorgrond, de verschillende elementen op de horizon en dan die lucht. De boomsilhouetten zijn transparant, het is einde herfst, bijna winter. Ook hier weer een tijdloos beeld. Door het lage standpunt maakt hij het beeld compleet.

Een oer-Hollands landschap van een voor mij heel bekende plek. De mooie lijnwerking langs het pad over de dijk boven en het aangelegde pad onder, leidt de kijker naar de kerk op de terp. De dreigende wolkenlucht boven het Groninger landschap lijken symbolisch voor de dreiging van de bevende aarde. Ik ben benieuwd naar de kleurenversie van dit beeld.

Fotograaf Fred Bervoets

Dreigende lichten, extra aangezet in zwart-wit. Het water lijkt nog vrij rustig, maar daar zal wel verandering in komen als die bui echt losbarst. De compositie maakt de foto spannend; het water aan de voorkant en de bomen aan de horizon, waarbij die ene vrijstaande boom natuurlijk echt in het oog springt, mooi hoe die met al zijn naakte takken afsteekt tegen de lucht.

Monochroom is spelen met tinten, tinten van wit naar zwart. Mooi gekaderd beeld waarin de opbouw een spanning heeft die de fotograaf getroffen heeft. Zie dat dan ook maar eens te vertalen in dit digitaal gepresenteerde beeld. Dat is gelukt. Vooral de wolkenpartij geeft aan dat het heel interessant weer is. Het oog wordt het beeld ingetrokken naar subtiele verfijningen in het landschap. Je wilt nog wel een uur blijven zitten hier in je schuilhut. Een 5 punter.

Beeld van een landschap met zware lichten en een solitaire boom aan het water. Het licht valt midden in het beeld, waardoor een centraal tafereel ontstaat: een boom aan het water. Dat beeld doet ons denken aan de oude meesters in de schilderkunst. De horizon is laag, waardoor de dreiging van de lichten nog indringender wordt. Alleen in het water is een rimpeling te zien. De rest van de foto is wat vager. En dat is juist wat dit beeld zo interessant maakt.

Dit is een indrukwekkende landschap en wolkenlandschapsfoto in zwartwit. Het contrast is flink aangezet, hetgeen de dramatiek van de foto extra verhoogd. Hoe indrukwekkend is die wolkenpartij boven de rivier de IJssel. De compositie en met name de verdeling van de hoeveelheid lucht en water bepalen in hoge mate het beeld. De krachtige zwartwit omzetting en toevoeging van korrel geven het beeld pit en sfeer. De korrel zie het duidelijkst in de waterpartij links. De gebruikte beeldelementen van veel lucht 3/4 en 1/4 water geven duidelijk aan wat de bedoeling van de fotograaf is, de bewondering voor de oerkrachten van de natuur, de zwarte lucht verloopt langzaam naar lichtere lichten aan de horizon. De boomsilhouetten op die horizon werken ook goed mee in. De verscherping in de nabewerking zie je terug in het witte randje rond die bomen. De fotograaf is goed geslaagd om zijn boodschap over te brengen met beeldtaal. Het is een tijdloos beeld. Deze foto zou zo bij een weerbericht kunnen, zoals je ze ook vaak ziet op TV bij de terugblik van het weer van die dag. Ware het niet dat die foto's altijd in kleur zijn.

Een imposant landschap in zwart wit, een dreigende wolkenlucht hangt boven de boerderij en het landschap. Ik voel de verstilling, is dit wat de fotograaf aansprak in dit landschap? De paaltjes op de voorgrond, de boom rechts met reflectie in het water en daarboven die inktzwarte lucht zorgen voor een mooi evenwicht en prachtplaat.

Fotograaf Charlotte Koloc

Foto van meisje met kip. Mooi scherp in beeld gebracht. De compositie en scherptediepte maken de foto interessant. Ik kan deze foto in een serie voorstellen, waarbij er iets meer een verhaal wordt verteld en meer duidelijk wordt van de omgeving. Voor mij is alleen het beeld van het meisje met de kip, hoe goed ook technisch uitgevoerd, niet spannend genoeg.

Drie ogen die je mee nemen naar iets anders. Wat zien kip en haar baasje daar? Deze spanning in dit beeld is heerlijk. Gewoon een fijne foto van je kleinkind met haar lievelingsdier. Als de fotograaf de gelegenheid heeft zo'n foto nog eens te maken zou meer scherpte toch net dit fijne beeld een extra boost meegeven. Dan blijkt maar weer dat alle details zo belangrijk zijn. 'De keten en de zwakste schakels...'

Portret van een klein meisje met een haan op de arm. De rechterkant van het beeld wordt volledig ingenomen door het meisje. De rest van de foto is vaag gehouden, met een reepje licht in het midden. Waar kijkt ze naar? Heeft ze de haan gered van het gevaar dat nadert? Ze kijkt angstig en bezorgd. De panterprint op haar mouw vormt een bijna grappig contrast met de veren van de haan Ook wel geruststellend voor de haan: dit is een dametje met pit!

Stevig houdt het meisje de kip vast, samen kijken ze naar iets in de verte, de blikken turend. De kip zit rustig, kijkend of er ergens een graantje ligt. Een buitenkind, kleine resten van blaadjes in het haar. Prachtig, ik zou hier wel een serie van willen zien.

Wat mij betreft had hier een krappere uitsnede gemogen, de lichte achtergrond vraagt veel aandacht. Door gebruik van een invulflits zou meisje en kip meer aandacht krijgen, bijv. een lichtje in het oog, en de achtergrond donkerder.